

Relativitat sobre patins

Ja té pebrots que enguany que hi ha play-off de descens i que els resultats de la fase regular són menys transcendents, els dos equips que acaben de pujar, el Taradell i el Palafrugell, guanyessin en la primera jornada en el marc d'un esport en què els acabats d'ascendir paguen sovint la novatada i baixen en el seu primer any a l'elit. El Taradell, de fet, si apliquem una mica la ironia, és l'únic equip fins ara invicte de la història de l'OK Lliga. Ha jugat un sol partit i el va guanyar dissabte contra els elements i el Caldes, conjunt que arribava amb el cartell d'haver protagonitzat una gran pretemporada i que va caure en el darrer segon. Molera, precisament un exjugador del Caldes, va robar la bola quan faltaven cinc segons i va filtrar una passada al veterà Marçal Casadevall, que va fer el 3-2 i, alhora, va entrar de ple als llibres d'història del club i de la vila osonenca. Per afegir elements de guió cinematogràfic, faltava només un segon, l'equip local havia empatat dos cops i la bola va entrar plorant a llàgrima viva com si fos a càmera lenta. Èxtasi al Pujoló.

El Palafrugell també va celebrar un gran triomf a Vic en el seu retorn a l'elit, amb Ferran Garcia imparable en les faltes directes. Arrenca amb molta empena i espera rendibilitzar l'experiència acumulada fa dos cursos quan no es va poder escapolir de la teoria del descens. Caldrà parar atenció per veure si el nou format modifica els percentatges de nouvinguts estimbats a mig termini o si, per contra, res no ha canviat.

El Reus va fer una gran pretemporada que no li va servir de res en el seu bateig de foc. El primer líder, el magnífic Girona, li va passar per sobre amb una gran actitud defensiva i molt d'encert al davant (5-1). Un retorn somiat a la banqueta del tècnic Ramon Benito en un equip amb moltes cares noves que van donar una altra fesomia al conjunt i que van fer, en certa manera, justícia després que l'any passat el Reus sortís viu de Palau quan va esgarrapar un empat de penal quan faltaven 32 segons per al so de la botzina. Quatre dels cinc gols els van fer jugadors debutants. Ara, però, toca cautela. Molta. La història de l'OK Lliga és plena de grans arrencades i aturades violentes. Els inicis de curs són molt relatius. I ara, encara més.

Capítol a part mereix el Barça. Perdre a Riazor i amb play-off i per 2-1 entra dins de les previsions, tot i que l'any passat, també en la primera jornada i amb punts més valuosos en joc, hi va vèncer. També, igual que ara, havia perdut la supercopa, en aquella ocasió tot just contra el Liceo. Dues derrotes seguides, però, no són habituals. Fa de mal dir amb un equip de rotació infinita, però amb la retirada de l'ara delegat Gual, que es devia mossegar les ungles, i el procés d'acoblament al grup d'Hélder Nunes –recordem, per exemple, que l'any passat João Rodrigues va tenir una feinada per agafar el fil del joc blaugrana i els més pessimistes ja van posar el crit al cel– l'absència per lesió de Bargalló és significativa. L'equip ha trobat a faltar, tant en la final de la supercopa com a Riazor, un jugador amb visió perifèrica i galons per manar i assossegar el ritme. Un home capacitat per fer assistències que marquin les diferències. El Barça va recordar en algunes fases els inicis d'Edu Castro a la banqueta, quan el joc directe desmesurat era contraproduent i facilitava les tasques defensives rivals. Temps al temps. Això no treu que faci mal als ulls veure el totpoderós Barça perdre dos partits seguits.

Publicat a:

-L'Esportiu. Nacional 24-09-2019, Pàgina 10

-L'Esportiu. Girona 24-09-2019, Pàgina 13

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/hoquei/article/1669829-relativitat-sobre-patins.html>